

Fragmenti no esejas „Daudzsievība Kērtlandē un Navū”

Evaņģēlija tēmu eseja (topics.ChurchofJesusChrist.org)

Pēdējo dienu svētie tic, ka Tā Kunga pastāvīgais laulības likums ir monogāmija — laulība starp vienu vīrieti un vienu sievieti. Bībeles laikos Tas Kungs pavēlēja dažiem Viņa ļaudīm piekopt daudzsievību, kas nozīmē, ka viens vīrietis stājas laulībā ar vairākām sievietēm. Arī daži no agrinā laika Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem saņēma šo pavēli, kas tika dota caur Dieva praviešiem, un paklausīja tai.

Saņēmis atklāsmi, kurā viņam tika pavēlēts piekopt daudzsievību, Džozefs Smits apprecējās ar vairākām sievietēm un ieviesa šo principu starp dažiem tuvākajiem biedriem. Šis princips bija viens no Atjaunošanas grūtākajiem izaicinājumiem — gan pašam Džozefam, gan citiem Baznīcas locekļiem. . . .

Daudzsievības sākums Baznīcā

Džozefs pastāstīja saviem biedriem, ka no 1834. līdz 1842. gadam viņam ir trīsreiz parādījies eņģelis, kurš ir pavēlējis viņam ieviest daudzsievību, taču viņš vilcinājās to darīt. Trešās un pēdējās parādīšanās laikā eņģelis ieradās ar izvilktu zobenu, piedraudot Džozefam ar iznīcību, ja viņš vilcināsies un visā pilnībā nepaklausīs šai pavēlei. . . .

Džozefs un Emma

Daudzsievība radīja grūtības visiem tajā iesaistītajiem. Džozefa Smita sievai Emmai tas bija mokošs pārbaudījums. Par Emmas attieksmi pret daudzsievību pieraksti ir visai skopi; viņa neatstāja nekādus personīgus pierakstus, līdz ar to nav iespējams līdz galam uzzināt viņas domas. Džozefs un Emma viens otru ļoti milēja un cienīja. Pēc tam, kad Džozefs bija uzsācis piekopt daudzsievību, viņš savā dienasgrāmatā pauda savas izjūtas pret savu „mīļoto Emmu”, kuru viņš raksturoja ar vārdiem „bez bailīgā, stingrā un nelokāmā, nemainīgā, sirsnīgā Emma”. Pēc Džozefa nāves Emma paturēja viņa matu cirtu medaljonā, ko viņa nēsāja ap kaklu. . . .

Pārbaudījumi un garīgā liecība

Saskaņā ar Helēnas Maras Kimbalas rakstīto, Džozefs Smits apgalvoja, ka „šī principa pieņemšana būs pats grūtākais pārbaudījums, ar kādu jebkad tiks pārbaudīta svēto ticība”. . . .

Lēmums par šāda grūta pārbaudījuma pieņemšanu parasti tika pieņemts tikai pēc dedzīgas lūgšanas un intensīvām, dvēseliskām pārdomām. Uzzinot par daudzsievību, Brigams Jangs teica: „Tā bija pirmā reize manā mūžā, kad es alku pēc kapa.” „Man bija nemitīgi jālūdz,” viņš teica, „un man bija jāpielieto ticība, un Tas Kungs man atklāja patiesību par to, un tas mani nomierināja.” . . .

Lūsija Vokere atcerējās to, cik satriekta bija jutusies, kad Džozefs Smits viņu aicināja kļūt par savu sievu. Viņa rakstīja: „Visa mana dvēsele pret to dumpojās.” Tomēr pēc vairākām nemiernīlām naktīm, metoties ceļos lūgšanā, viņa saņēma mierinājumu, kad viņas istabu „piepildīja svēta ietekme”, kas lidzinājās „spožai saules gaismai”. Viņa teica: „Mana dvēsele tika piepildīta ar tik rāmu, tīkamu mieru, kādu es vēl nekad nebiju izjutusi,” un „visu manu būtību pārņēma pārpasaulīga laime.”

Noslēgums

To, kāds izaicinājums bija tik pretrunīga principa ieviešana, kā daudzsievība, ir gandrīz neiespējami pārvērtēt. Džozefam Smitam un citiem pēdējo dienu svētajiem šo principu ļāva pieņemt garīga liecība par tā patiesumu. Lai arī cik tas bija grūti, pateicoties daudzsievības ieviešanai Navū, Dievam patiešām tika „radīti pēcnācēji”. Ievērojams skaits mūsdienu Baznīcas locekļu ir cēlušies no uzticīgiem pēdējo dienu svētajiem, kuri piekopa daudzsievību.

PĒDĒJO DIENU SVĒTO
JĒZUS KRISTUS
BAZNĪCA